

Noorte Kotkaste juhtide ajakiri

TARTUS

23. MÄRTSIL 1937

Nr. 3

Töö organiseerimisest vanemate poistega.

Noortemagister Osv. Randvee.

1.

„Noorte Kotkaste Põhimäärused“ jagavad noorkotkad, s. o. noored, kahte vanuse-rühma: noorhaugasteks 8.—13. eluaastani (§ 16) ja noorkotkasteks alates 12. eluaastast (§ 44). Noorhaugaste pere oma vanuselt ja arenemiselt haarab poisse, kes kuuluvad poisikese-ea ajajärku ja moodustavad enamvähem ühtlaste huvidega ja otsingutega poisse. Teine, s. o. noorkotkaste rühm, algab poisikese-ea ülemineku-ajaga ja põhimäärused ei määra piiri, kui kaua poiss peab kuuluma siia. Kuid me võime järeldada, et noorkotkaks kuulumine võib kesta siin kuni täisealiseks saamiseni, millal eeldatakse poisi kaitseliitu astumist või jäämist juhiks.

Noorhaugaste peret on oma huvide ja arenemise ühtluse poolest kerge rakendada tööle, sest siin ei suhtu noor veel kriitiliselt oma tegevusse ega hakka selle sihti ega otstarvet otsima.

Noorkotkaste rühma on juba töö huvitavuse ja selle intensiivsuse suhtes ras-

kem rakendada tööle. Eriti aga just siis, kui ei valitse enam poiste seas arenemise ja vanuse ühtlus. Sageli tuleb meil ette tegutsevaid noorkotkaste salkades ja rühmades poiste suur vanuse vahe, mis ulatub kuni 5—6 aastani ja toob iseenesest täielikud huvide lahkumineku ning kriitilise meelega tegevuse otstarbekuse üle. Nii on osa poisse oma vanuselt alles poisikese-eas, kuna teine osa juba läbi teinud murdeea ja jõudnud noormehe-ikka. On selge, et niisugused vanusevahed salgas ja rühmas ei luba poiste tööd otstarbekalt organiseerida ühise ainekäsitluse raamides, vaid killustavad ainult seda. Nooremad häirivad vanemate tööd ja ümberpöörduvalt. Tavaliselt aga jäävad siin kannatajaks pooleks vanemad poisid, sest nende tööerakendamine ühes noorematega, vastavalt huvidele, on sageli raske. Tihti jäädakse lootma ka vanemate poiste endaalgatusile, kuid needki lõpevad puuduliku kontrolli tõttu fiaskoga; poiste töö ja tegevus kaotab sihitasuse.

2.

Noorkotkaliku töö pidevust ja selle sihipärasust arvestades leiavad vajaliku olevat noorkotkad töö intensiivsuse tõstmise ja mitmekesistamise mõttes jagada kolme ühtlase vanuse-gruppi ja määrata kindlaks noorkotkaks (s. o. noore) olemise vanuse-piiri 20-nda eluaastani.

Nii saaksime siis noorkotkaste vanuse ulatuse 8.—20. eluaastani, mis lubab noori jagada otstarbekaks töö süvendamiseks järgmistesse gruppidesse:

8.—12. eluaastani noorhaugad,

12.—16. eluaastani noorkotkad üldsihi-
listes rühmades,

16.—20. eluaastani noorkotkad erisihi-
listes rühmades, kes aga omakorda tegut-
sksid ka juba nooremate juhtidena.

Neid vanusegrupe ei tohi aga võtta absoluutsetena, vaid siin tuleb võimaldada poistel üleminekut ühest teise vastavalt arenemisele ja võimele.

Need vanusegrupid aluseks võetuna noorkotkalikus töös, annavad juba kindla-piirilised töökonsentrid ja ka poiste huvid ja arenemine pole siin enam takistuseks ees.

Juhil tuleb eriti mõista noorkotkaste organisatsioonis vanemaid poisse, sest neist peavad võrsuma tulevased juhid, kaastöölised ja noorkotkaliku idee kandjad. Jäetakse need hooletusse, siis võib kaduda tulevikus organisatsiooni tugi ja töö siht. Kõik töö kaob ja valgub laiali, kunagi ei nähta töö vilja.

Esimese astme, noorhaugaste töö, see piirdub kõige väiksemas tegevuse kontsentrts, vastavalt nende arenemisele, nagu seda näevad ette põhimäärused ja katsepunktid. Haukapere omas töös ja tegevuses peab valmistama ette poisse noorkotkaste üldsihilise rühma jaoks. Üldsihilises noorkotkarühmas terve poiste õppekava koosneks täielikult kõigi noorkotkalikkude oskuste, teadmiste ja traditsioonide põhjalikus süvendamises, missugune tegevus vastab ka juba iseenesest 12—16-aastaste poiste huvidele.

On poisid noorkotkaliku üldise kursuse ühes vastavate katsete sooritamisega 3—4 aasta jooksul lõpetanud, siis ei tohiks niisuguseid poisse enam jätta sama rühma juurde teiste nooremate tööd pealt kuulama ega endist tegevust kordama. Niisugused poisid tuleb juhtida muudele tegevusaladele ja lahutada noorematest. Vastasel korral, kui ei leita neile vanemaile uut tegevust, tekivad neis ükskõiksuse sümptoomid organisatsiooni vastu ja võib tulla kõige selle purunemine, mida ehitati püsivalts mitme aasta jooksul.

3.

Noorkotkaste organisatsiooni vanemad poisid (16.—20. a.) on oma arenemises jõudmas noormehe-ikka, kus ilmnevad maailmavaatelised tõekspidamised ja mitmesugused eriharrastused, mille süvendamisele peab täielikult aitama kaasa NK. organisatsioon, kui ta soovib, et ta liikmeskonna hulgas töötavad vanemad poisid noorkotkaliku töö kehastajatena. Nende poiste ebaotstarbekohane töölerakendus ja huvide ignoreerimine toob nende väljaastumise rühmast ajal, mil nad on kõige vastuvõtlikumad välistele mõjustustele, ja nad heidavad kõrvale kõik need hüved ja kombad, mida andis varem organisatsioon. Et aga noorkotkalik töö näeb pidevat sihti oma kasvatustöös kuni noore täisealiseks saamiseni, siis muutub paratamatuks vanemate noorkotkaste töö mitmekesistamine ja selle lähendamine poiste huvidele.

Nii siis on kõigile selge, et vanemate poiste töö ei tohiks enam seista sõlmedes, sidemetes, ühendustes, esmasabis, morses, rivis ega lapsepärasest mängus, vaid siin peavad astuma ellu teised tegevusalad, mis on uued, omakorda õpetlikud ja huvitavad. Need tegevusalad seisaksid spordi (kergespordi, suusatamise, ratsutamise jt.), tehniliste huvide, kõnekunsti, muusika, laskespordi, päevapildistamise ja muu arendamises. Nimetatud alad oma valikult pakuvad ka igale huvivaesemale poisile midagi äratavat ja tee-

vad talle organisatsioonis töötamise armsaks. Ühesuguste huvialadega poisid võivad siia grupeeruda vastavateks salkadeks või ringideks ja siis toimuks töö ühiselt oma juhi või eriteadlase näpunäidete järgi. Salkadeks ja ringideks grupeerumine vastavalt tegevuse huvialade järgi on võimalik seal, kus töötavad suuremad nk. üksused ja on leida asja-

4.

Vanemate poiste juures saab huvikül- laselt ja intensiivselt töö rakendada muusikaringi. Siin muusikaarmastajad poisid oma juhi juhatusel kutsuksid ellu väikese ansambli või orkestri. Orkester ei tarvitse suur olla ja selle organiseerimine ei tohiks ka sünnitada raskusi, sest paljude poiste kodudes on leida pille,

Malevate abivanemaid.

G. Reial,
Tartumaa
malev.

E. Siirak,
Petersi
malev.

J. Karu,
Sakalamaa
malev.

K. A. Kepp,
Tartumaa
malev.

tundlikke juhte. On aga üksus väike, siis on paratamatu, et ühiselt tuleb võtta üht ning sama tegevusala. Sel puhul tuleb võtta vanemate poiste tegevuskavva tööala, mis neid kõige enam paelub ja kust igaüks võiks midagi head õppida elu jaoks. Ei ole mõeldav, et vanemate poiste ringis toimuks töö, mille siht seisaks ainult tegutsemises või kuskil väljaspool tegevust ja töötatakse ning käiakse koos, et ainult midagi teha. Nii see olla ei tohi. Igal tegevusalal peab siin olema oma praktiline siht, et noor tunneks, et ta ka oma tegevusest midagi kasu saab ja oskusi omandab, mida võib rakendada elu teenistusse. Siis on sellel tegevusel noore ja ka teiste silmis väärtus.

mida võib eduga kasutada. Raskem on juba hea juhi ja repertuaari leidmine. Senini on noorkotkad peamiselt arendanud okariini-orkestreid, kuid need ei anna kõlaliselt palju ja pakuvad piiratud võimalusi ning on ebatäpsed. Rohkem võiksid kõne alla tulla keelpillid, nagu viiul, kitarr, mandoliin ja vilepillid. Need pillid poiste orkestris annavad suure paindumise igasuguste muusikatükkide õppimiseks ja loovad poistele hea meeleolu. Lihtsamate marsside, rahvalaulude ja -tantsude õppimine muusikaarmastajatele poistele pole siin raske.

Vanemate poiste juures tuleb kõne alla ka nende tehniliste huvide rahuldamine ja süvendamine. Siin leiaks tehniline ring endale hea tööpõllu. (Järgneb.)

Ühtlust juhtide väljaõppe teostamisel. Salgapealikute koolide korraldamisest malevates.

Noortemagister V. Hiir.

Juhtide väljaõppe teostamise küsimuse edukas lahendamine ja õppekavade ühtlustamine on seisnud päevakorral juba organisatsiooni algpäevist alates. On korraldatud mitmesuguseid õppealalisi üritusi: õppepäevi, kursusi, salgapealikute koole, kotkaste koole jne. Kuid kahjuks sageli puudub nende ettevõtete vahel

Õppealaliste ettevõtete töökavade ühtlustamisest on olnud varemaltki kõnet, kuid tegelikkude sammudeni pole veel jõutud. Selleks on aga saabunud ülim aeg, sest peame alusma luua organisatsioonid kindlad alused juhtide väljaõpet taotlevaiks üritusiks, et meie töö sel alal võiks olla sihikindel.

Nagu tähendatud, on juhtide väljaõppe alal seni malevates rakendatud õppepäevi, salgapealikute ja kotkaste koole ning harjutuslaagreid. Peastaap omalt poolt on korraldanud peamiselt juhtide harjutus- ja õppelaagreid.

Jättes kõrvale malevates korraldatud juhusliku ilmega õppepäevad ja muud üritused, võtame edaspidi aluseks juhtide väljaõppe teostamisel salgapealikute ja kotkaste koolid, juhtide õppelaagrid maleva ulatuses ja Peastaabi poolt korraldatava juhtide kooli ühes koollaagriga (lähemalt nmag. K. Lipingu kirjutisest „Juhtide väljaõppe teostamisest“ — „Kotkas“ nr. 3 m. a. lk. 45). Kõik need üritused peavad tulevikus endast moodustama terviku. Selleks on muidugi tarvis ühtlustada ja endi vahel sisemisse ühendusse viia tähendatud ettevõtete töökavad.

See ülesanne iseendast pole mitte kerge ega suuda selle lahendamisega edukalt hakkama saada üksikjuht, vaid selleks on tarvilik kõikide meie tegelikkude juhtide kaasabi.

Asume küsimuse lahendamisele. Kuna esimeseks kindlaimeliseks õppealaliseks ettevõtteks on salgapealikute kool,

Noortemagistrite nõukogu.

Seisavad vasakult paremale noortemagistrid E. Vardja, V. Hiir, K. Liping, V. Kulasalu ja E. Taks.

sisemine side, samuti ei ühtu selliste ettevõtete kavad korraldatuna mitmes malevas. Silmas pidades eriolukordi, milles malevad töötavad (näiteks töö erinevus linna- ja maamalevais), on see ka mõnes suhtes arusaadav, aga ometi on tarvis luua ühtlust töökavades.

*

Igale rühmale telk!

*

Noortejuhtidele ja noortele!

Rõõmsaid kevadpühi!

Noorte Kotkaste Peastaap,
Noortemagistrite Nõukogu,
„Kotka“ toimetus.

siis püüame selgusele jõuda selle siht-
joontes ja töökavas.

Alljärgnevalt esitangi salgapealikute
kooli kava, nagu see teostamist leiab Tar-
tumaa maleva Alatskivi, Elva, Jõgeva,
Otepää ja Võnnu malevkonnas. Töökava
selgituseks olgu tähendatud, et töö salga-
pealikute koolis toimub malevkonna
keskuses üle 2—3-nädalaste kokkutule-
kute näol. Nimelt ilmuvad osavõtjad lau-
päeva õhtupoolikul kohale ja algavad
tööga, milline kestab pühapäeva kesk-
päevani. Siis minnakse jälle laiali, et
uuesti kokku tulla 2—3 nädala pärast.

(Vahepealset aega kasutatakse kodus mit-
mesuguste tööülesannete ja praktiliste
tööde teostamiseks.) Selliseid kokkutule-
kuid korraldatakse üldse 5—6.

Salgapealikute kooli juhtidena ja lek-
toritena on tööle rakendatud kohalikud
noorkotkaste juhid, kaitseliidu- ja selts-
konnategelased. Salgapealikute kooli töö-
kava jaguneb kolme ossa: 1) kodune
ettevalmistus, 2) töö salgapealikute koolis
ja 3) katsete osa kooli lõpetamisel.

Asume nüüd salgapealikute kooli kava
vaatlemisele.

Salgapealikute kooli kava.

Kodune ettevalmistus.

Sissejuhataav osa ja sissepääsu katsed:

1. Noorte Kotkaste põhimääruste tundmine.
Organisatsiooni struktuuri tundmine (skeem lk. 4) §§ 1—15, vastata küsi-
mustele, seadused ja töotus pähe õppida, §§ 44—62, §§ 64—65, 67—69,
77—80. Osata käsitleda põhimäärusi 1 tund.
2. Tunda noorkotklust.
Käsiraamatu I ande 2. peatüki piirides (lk. 16—25) 1 „
3. Tunda salgapealiku ülesandeid pesakotka katsele
valmistamiseks.
Käsiraamatu V anne lk. 10—24 1 „
4. Tunda salgasüsteemi.
R. Philipsi „Salgasüsteem“ ja NK. Peastaabi teated nr. 1, lk. 20—28
„Salga tegevus“ töötada läbi 1 „
5. Peab olema tegelik salgapealik, salgapealiku abi või rühmastaabi liige,
vähemalt 13 a. vana, sooritanud pesakotka katse ja omama korraliku vormi.

Töö salgapealikute koolis.

LOENGUD:

1. Salkade korraldus. Kuidas organiseerida salku. Salgapealik, ta üles-
anded ja enesekasvatus. Kuidas ja millal juhib salgapealik. Salga
vaim ja distsipliin. Salgapealiku abi 1 tund.

2. Salga töökava ja selle koostamine. Kuidas kavastada ja korraldada salga koondust. Salgapealiku ettevalmistus koonduseks	1 tund
3. Salga tegevusraamat ja selle sisustamine	1 „
4. Salga tegevuse mitmekesistamine (salga organisatsioon, nõukogu, võistlused salgas ja salkade vahel, matkad, mängud, lõkkeõhtud, kergejõustik, salkadevahelised külaskäigud, laagrid, tegevus mitmesugustel käsitöö-aladel, salga heateod jne.) :	1 „
5. Noorkotka vorm, selle muretsemine ja kandmine	1 „

PRAKTLINE OSA:

1. Tegelik salgakoondus loengul antud kava kohaselt	1,5 tundi
2. Tegelik salgakoondus salgapealike endi juhtimisel	1,5 „
3. Koonduse kirjelduste valmistamine eelmisest koondusest (kodus).	
4. „Noorkotka mänguõe käsiraamatu“ käsitlemine ja sisemängud	1 „
5. Välimänge	2 „
6. Riviharjutusi	6 „
7. Esmasabi praktiliselt (kotkapoja katse ulatuses)	2 „
8. Sõlmed ja ühenduste tegemine	2 „
9. Signaliseerimine morses (lipud, helklamp, vile jt. vahendid)	2 „
10. Orienteerumine ja geom. mõõtmisi kp. katse ulatuses	1 „
11. Muusika ala: laule salgale, okariinpillid, trumm	1 „
12. Pioneeralaliste mudelite valmistamine (telk, välihoodi, sild)	3 „
13. Luuramiskunst maastikul ja jälgimine (algul seletusi, siis vastav mäng)	1 „
14. Võimlemine salga koondustel	1 „
15. Õppejalutuskäik	1 „

MEELELAHUTUSE OSA:

1. Lõkkeõhtud laupäevaõhtuil	2 korda
Kavas: lõkkeseremooniad, jutustused (valitud palad kirjandusest), hüüded, laulud, okariinpillide kvarteti ja ork. esinemised, laagrialju jne.	
2. Diapositiivide õhtu ühes selgitava kõnega noorkotklusest	1 kord
Selleks saab kasutada maleva diapositiivide kogu ja sinna juurde kuuluvat seletuskirja-referaati. Ettekandeid kodutütardelt ja noorkotkaskelt. Nimetatud õhtu kujuneb ühtlasi propagandaõhtuks, kuna sellest kutsutakse osa võtma lastevanemaid, KL, NKK, NK, Sõprade seltsi tegelasi ja asjasthuvitatud noori.	
3. Sisemängude õhtu	2 korda
Osavõtjad korraldavad mitmesuguseid sisemänge.	

KATSETE OSA:

- Osa võtta kõikidest loengutest ja praktilistest harjutustest.
- Sooritada kotkapoja katse.
- Osa võtta vähemalt mvk. laagrist või korraldada rühma-salga laager.
- Kujundada oma salga töö salgasüsteemile vastavalt.
- Vastata vähemalt rahuldavalt salgapealike kooli lõpul korraldatavale testile.

Märkus:

Salgapealike kooli lõpetamisel antakse lõpetajale tunnistus ja ta võib kanda vastavat eraldusmärki.

Salgapealike kooli kava teostamine:

I KOKKUTULEK.

Teor.:	NK. Põhimäärused	1 tund
	Tunda noorkotklust	1 „
	Splk. ülesanded pk. katse ettevalmistusel	1 „
	Salgasüsteem	1 „
Prakt.:	Riviharjutusi	1 „
	Sisemängud	1 „
	Muusika ala: laule, okariinp., trumm	1 „
	Sõlmed	1 „
	Õhtul: Sisemängude õhtu	1 „

Viru Noorkotkaste ja Kodutütarde Sõprade seltsi juhatus.

Paremalt: pr. M. Muut-
ra, pr. H. Pajos, pr. A. Kut-
ti (esinaine), pr. I. Kraus
ja pr. L. Pallop.

II KOKKUTULEK.

Teor.:	Salkade korraldus. Kuidas organiseerida salku jne.	1	tund
	Salga töökava ja selle koostamine jne.	1	"
Prakt.:	Tegelik salgakoondus	1,5	"
	Riviharjutus	1	"
	Esmasabi praktiliselt	1	"
	Välimäng	1	"
	Sõlmed ja ühenduste tegemine	1	"
	Õhtul: Lõkkeõhtu.		

III KOKKUTULEK.

Teor.:	Salga tegevusraamat ja selle sisustamine	1	tund
Prakt.:	Tegelik salgakoondus splk. endi juhtimisel	1,5	"
	Välimäng	1	"
	Riviharjutusi	1	"
	Esmasabi praktiliselt	1	"
	Signaliseerimine morses	1	"
	Pioneerilised mudelid	1	"
	Õhtul: Sisemängude õhtu.		

IV KOKKUTULEK.

Teor.:	Salga tegevuse mitmekesistamine	1	tund
Prakt.:	Riviharjutusi	1	"
	Signaliseerimine morses	1	"
	Orienteerumine ja geom. mõõtmisi	1	"
	Pioneerilised mudelid	1	"
	Luuramiskunst maastikul	1	"
	Võimlemine salgakoondustel	1	"
	Õhtul: Diapositiivide õhtu (Propaganda-õhtu).		

V KOKKUTULEK.

Teor.:	Noorkotka vorm	1	tund
Prakt.:	Riviharjutusi	2	"
	Pioneeriliste mudelite valmistamine	1	"
	Õppejalutuskäik	1	"
	Katsed salgapealikute kooli lõpetajaile	2	"
	Õhtul: Lõkkeõhtu.		

Esitanud salgapealikute kooli kava, jääb soovida, et juhid tähendatud kavaga tutvuksid ja oma arvamus avaldaksid paranduste ja täienduste tegemiseks toodud töökavas. Selliselt suudaksime lahendada esimese ülesande juhtide väljaõppe ühtlustamisel.

„KOTKAS“ IGALE NOORTEJUHILE!

Peavanem oma käskkirjas nr 95 — 9. veebr. s. a. avaldab ajakirja „Kotkas“ kohta järgmist:

„Käesoleva aastaga algas oma teist aastakäiku meie juhtide ajakiri „Kotkas“. Oma esimese aastakäiguga on ta kujunenud noorte kotkaste juhtidele mõõdapääsmatult vajalikuks teadete saamise allikaks, kus kõik noorkotkluse aktuaalsed päevaküsimused selgitatakse. Eelmise aasta kogemused võimaldavad „Kotkal“ nüüd veelgi paremini oma lugejaskonna eluliste huvide rahuldamiseks töötada. Sellega kujuneb meie oma ajakiri meile järjest tarvilikumaks ning kõik noorte kotkaste juhid ja organisatsiooni üksused, kes tahavad enda tegevuseks juhiseid ja praktilisi näpunäiteid kiirelt ning otsestest allikatest saada, seisavad kõhklematult „Kotka“ tellijate ja lugejate hulgas.

Kuid tellimisest ja lugemisest on vähe. Oma ajakirja tuleb toetada ka kaastöö saatmisega ja tema sisu suunamisega nendele aladele, mida noortele kotkastele ja nende juhtidele vaja. Noortemagistrite Ajutine Keskus, kelle kätte on usaldatud ajakirja tegelik väljaandmine, võtab meeldi vastu kõik näpunäited „Kotka“ sisu parandamiseks, mitmekesistamiseks ja huviküllasemaks muutmiseks. Iga kohusetundeliku noorte kotkaste juhi omaks südame asjaks olgu oma ajakirja toetamine kaastööga ja sisu suunamisega.

Loodetavasti seda peetakse silmas „Kotka“ teise aastakäigu juures rohkem kui seda varem tehtud.

„Kotka“ aastakäik, 12 numbrit, maksab ainult kr. 1.50. Tellimisi võtavad vastu kõik noorteinstruktorid, noortemagistrid, malevate staabid, postiasutused ja ajakirja talitus Tartus. Kaastöö ja muud kirjad saata „Kotka“ toimetusele-talitusele Tartu, Võidu tän. 10, tuba 16, tel. 17-44.“

NOORTEMAGISTRITE AJUTINE KESKUS KOLM AASTAT TEGUTSENUD.

14. märtsil s. a. pühitses Noortemagistrite Ajutine Keskus oma kolmandat aastapäeva. Nimelt toimus keskuse asutamise kolme aasta eest Tallinnas peetud noortemagistrite nõupidamisel. Siitpeale algas keskuse järjekindel ja küllaltki tulemusrikas töö noorkotkaste tegevuse arendamisel ja suundade määramisel.

Noortemagistrite Ajutise Keskuse tööd juhib nõukogu, kuhu kuuluvad noortemagistrid K. Liping (esimees), E. Vardja (abiesimees), V. Kulasal (sekretär), V. Hiir ja E. Taks.

NOORTE KOTKASTE TEGEVUSE ARENEMISEST

kirjutab kol. A. Balder „Kaitse Kodus“ nr. 5 s. a. lk. 151—153.

Noorkotkad rahvatantse õppima!

Kotkajuht Vold. Toom.

Rahvuslik kasvatus on noorkotkaste organisatsiooni üks tähtsamaid ülesandeid. Oleme püüdnud kasvatada igast noorkotkast tõsise rahvuslase — tõsise eestlase. Vastavalt nimetatud õilsale ülesandele oleme põiminud rahvuslikke elemente noorkotkaste tseremooniasse, riitusesse, ettekannetesse — ühe sõnaga kogu tõesse. Veel enam: noorkotkad oma töö ja tegevusega ei kasvata mitte ainult endid rahvuslikus vaimus, vaid kõiki, kelledega neil on kokkupuuteid. Iseäranis tänujulge momente pakuvad selles

mõttes noorkotkaste peod, koondused, lõkkeõhtud ja aastapäevad, kus poiste ettekanded võivad saada rahvustunde äratajaks kui ka omakultuuri väärtuste esiletõstjaks. Sellepärast katsumegi oma avalikkude esinemiste kavadesse põimida võimalikult rahvuslikke ettekandeid — ettekandeid, milledes peegeldub meie omakultuur — oma looming. Nii suuname poiste kui ka oma ümbruskonna kasvatust rahvuslikule alusele, õpetame neid esivanemaist ja endist kui eestlastest lugu pidama ja omakultuuri hindama.

Stseen helinäidendist
„Isamaa auks“.

Linda-ema vaim Vello
ja Marju juures.

Elavad näited ettekannete näol on nagu elavad pildid muistsest ajast, millega on toodud tükki minevikku meie silmade ette. Selliseks elavaks pildiks on ka rahvatants. Rahvatants on rahva loomingu ja sellega rahva iseloomu peegel. Nii ka eesti rahvatants, milles väljendub meie kui põhjamaise rahva tõsidus ja väärikus. Tantsides ja vaadeldes kasvatame endid ja teisi märkamatuult rahvuslikust kultuurist lugu pidama ja rahvuslikku kultuuri hindama. Sellega püüame alal hoida ja elustada rahva loomingu ja elus rahvuslikke sugemeid, aidates kaasa Eesti rahvusliku omapärase kultuuri loomisel. Iga omapära on rahva uhkuseks, milline toob rahva esile ja teeb hinnatavaks teiste rahvaste hulgas. Nii pole tõesti palju öeldud, kui rahvatantsude harrastamine NK. rühmades on üks kaudseid abinõusid meie rahvusliku kultuuri viljelemisel. Pealegi on see abinõu palju parem ja vastuvõetavam kui huvitu sõnaline propaganda. Nagu märkamatuult poeb rahvuslik mõtteviis tantsijate ja vaatajate põue, ning ei pane tähelegi, kui oled saanud rahvusliku mõtte ja kultuuri propageerijaks. See ongi rahvatantsude õpetamise peaesmärk NK. rühmades.

Teiseks on rahvatants see, mida meie

tantsupõrandal tõeliselt omaks võime nimetada, on see, millist tantsides kaob moodise tantsu loidus liikmeist ja asemele asub elujaatav kergus kogu kehasse ja rõõmus helk tantsijate nägudele. Kahjuks ei saa meie aga kogu noorkotkaste perega neid kõiki õppida. On ju 1934/5. a. aruande järgi umbes 90% pois-test kuni 15-aastased, keda ei huvita veel tants tüdrukutega, küll aga puht-pois-tants. Selle tõttu võiks segatantsud õppimisele tulla tantsimiseks kui ka ettekandeks neis rühmades, kus vanemaid poisse leidub koos vanemate kodutütardega. Eduga võiksime neid õpetada kesk-, kutse-, ja täienduskoolide juures asu-vates rühmades. Olgu noorkotkas see, kellest igauks veendumusel on, et ta rahva-tantse oskab ja heameelega tantsib, mitte ainult ettekandeks, vaid ka tantsupõran-dal.

Väga tänulikuks materjaliks juba kogu noorkotkaste perele on puht-meeste-tantsud, millised sobivad peaaesjalikult ettekanneteks nii pidudel kui lõkkeõhtu-tel. Nimetatud tantsudel on teatav sugu-lus puht-noorkotkalikkude ettekannetega, pantomiimide ja imitatsioonidega, mille tõttu poisid neid erilisel armastavald, samuti vanemad pealtvaatajad. Nimeta-tud tantsudest paremad on „Karutants“

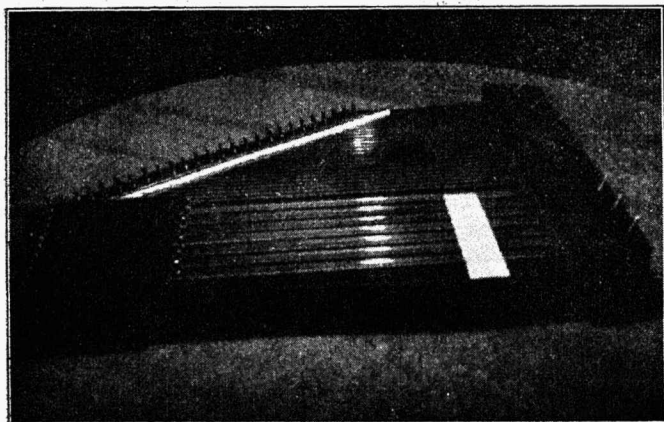
ja „Pulgatants“. Tantsud leiduvad A. Raudkatsi raamatus „Eesti rahvatantsud“ ja peaksid olema vahest rühmadele kättesaadavad ja üldiselt tuntud.

Alljärgnevalt annaksin ka mõned meetodilised näpunäited tantsude õpetamise kohta.

Kõigepealt tuleks tants poistele huvitavaks teha, nii et kõik poisid seda hea-

Peale selle harjutatakse tants muusika järgi täiesti selgeks, nõnda et kõik osavõtjad teda puhtalt, kaunilt ja selge rütmiga tantsivad. Nii meeleolus kui ka liigutustes ärgu liialdatagu, sest meie rahvatantsudele on eriti omane väärikus ja sisemine temperament.

Trükis on ilmunud veel poiste tantsu-

HIIEKANNEL.

Lähemalt ajakirjas „Eesti Noorus“ nr. 2 s. a. lk. 49 või „Äreng“ nr. 2 s. a. lk. 24.

Ajakirja „Eesti Noorus“ kliše.

meelega ja hästi õppida tahaksid. Selleks olgu õpetajal endal tants täiesti selge, nii et ta seda võiks poistele ladusalt ja ilmekalt ette tantsida. Seda hästi teinud ühe korra, oleme oma eesmärgi saavutanud — kõik poisid tahavad seda tingimata õppida. Meeleolu on loodud. Seejärel algame üksikute sammude õpetamist lugemise järgi ühes sirges viirus liikudes ja lastes ka poisse kaasa lugeda. Ise liigume ees, selg poiste poole ja jälgime üle öla vaadates sammude sooritamist. Kui tants on ringtants, siis järkude kokkutantsimiseks asetame poisid ringi. Lugemisega õppimise järel õpime tantsu aeglase muusika järgi, seni kui kõik peajoontes selge. Tantsu alguseks lööme käega plaksu enne taktilugemise algust, muusika järgi tantsides akordi. Nüüd on aeg õpetajal tantsu teiskordseks demonstreerimiseks, mille juures seletusi antakse tantsu iseloomu kohta.

dest „Mustlase sindlilõikamine“ ja „Kandali“. (Vaata „Eesti Noorus“ 1933 nr. 6 ja 1934 nr. 10.) Tantsud on koostanud U. Taumi. Esimene neist on saanud Rasinast, teine Eesti Rahvaluule Arhiivist. Praegu on koostamisel teos meie rahvatantsudest ja saatemuusikast, millega loodetakse valmis saada 1938. aastaks. Loodetavasti pakub see raamat hulga uusi tantsu. Kui palju sellesse paigutatakse puht-poistetantse, ei tea, sellepärast oleks soovitatav NK. tegelastel, kes materjalidele Eesti Rahval. Arhiivis ja ÜENÜ kogudes lähemal, neid läbi uurida ja „Kotkas“ avaldada. Võib olla, et meie laialdane pere leiaks midagi veel rahvasuustki. Sellega saaksime vahest mõne pala võrra rikkamaks sellel alal. Seni aga kasutame juba trükis ilmunud materjale. Eesti poiss, eesti noorkotkas tantsib eesti tantse!

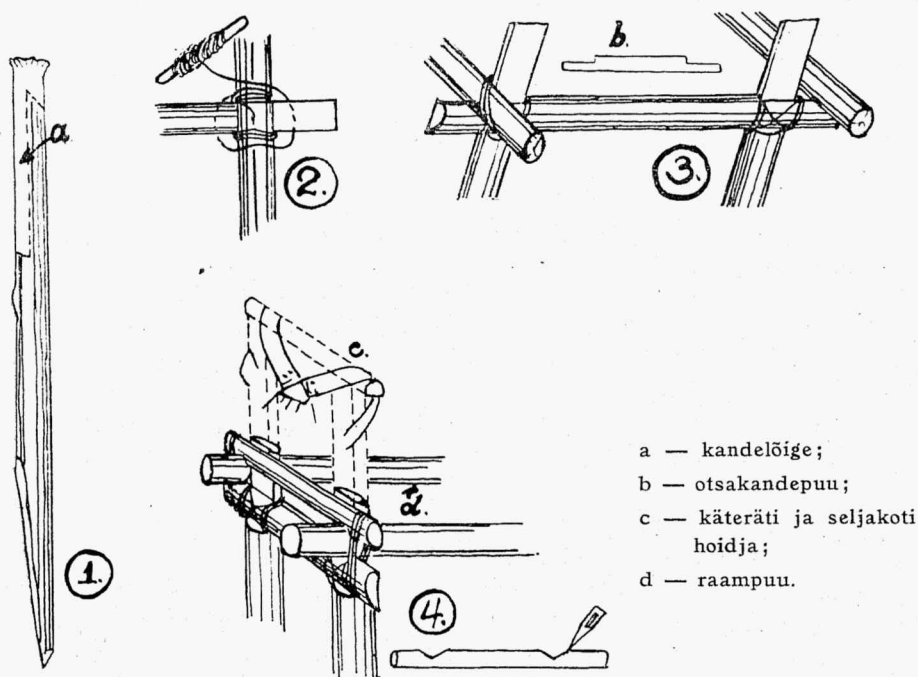
Välivoodi mudeli valmistamine.

Kotkajuht L. Särm.

Mudeli all tuleb mõista ja näha miniatuurset kujutatud eset, millist kasutatakse õppetstarbel, eeskujuna eseme või ehituse valmistamiseks, või jäljendina nimetatute säilitamiseks.

ei tohi naelu kasutada, kuna naela läbilöömine, eriti kandealuse rist-suunas, nõrgendab puu kandejõudu.

Tööle asudes valmistame esmalt voodi jalapuud, millistele, peale vastavasse pin-

- a — kandelõige;
 b — otsakandepuu;
 c — käteräti ja seljakoti hoidja;
 d — raampuu.

Mudeli valmistamisele asumisel oleks soovitatav valmistada enne vastav kavand, ning seejärel asuda mudeli valmistamisele selles järjekorras, nagu tuleks seda tegelikult teha.

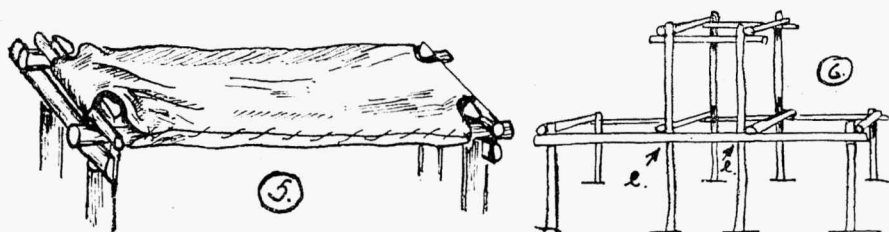
Välivoodi mudeli valmistamiseks vajame esmajoones puumaterjalina aluslauakest ja hästi kuivatatud kepikesi; sidematerjalina peenikest traati või niiti ja hargnevate niitsidemete kõvendamiseks puuliimi. Tööriistana terav taskunuga.

Mudeli kui ka ehituse enda juures

da sisselöömist (aluslauakesse puurida selleks augud), tuleb sisse lõigata kandelõiked, joon. nr. 1., millistele kinnitatakse tugevasti traat- või nõörsidemetega, joon. nr. 2., voodi otsakandepuud, joon. nr. 3.

Otsakandepuude otsad jäävad raampuude kandjaiks, millised kinnitatakse traadi või nõöoriga, joon. nr. 3.

Voodipõhja punumine nõörist vajab tegelikult pikaajalist sidumist ja arutamist, selle vältimiseks muretseda voodi-

e — kandelõiketa voodi jalapuud.

kott, millisest täistopitult raampuud läbi pistetakse, joon. nr. 5.

Raampuid võib vajaduse korral otsakinnituspuudega kinnitada, tehes selleks

vastavad õõslõiked, joon. nr. 4. Otsapuud moodustavad voodi otsa.

Samaselt saab ehitada ka kahekordseid voodeid, joon. nr. 6.

Üleskutse.

Kõigile noorkotkastele ja NK. rühmadele!

Haanja Rahvaraamatukogu Selts „Koit“ kirjastas — aasta tagasi — Suure-Munamäe ja selle kauni ümbruse tutvustamise ja kodumaa-turismi elustamise eesmärgil albumkoguteose

„Haanja Munamägi — turistide Mekka“

Koguteos on 88-leheküljeline + 2 kaarti, 42 hästiõnnestunud pilti, mitmevärviline nägus kaas. Teos on saanud kõikjal hea arvustuse ja on võetud Hr. Haridusministri poolt soovitatavate raamatute nimekirja. Hind luksupaberil 50 s., harilikul paberil 25 s.

Albumist saadav puhastulu läheb Munamäe Turistide-Kodu ehitustööde lõpuleviimiseks.

Pöördume käesolevaga kõikide noortejuhitide, rühmade staapide ja noorte enesete poole palvega, aidake kaasa selle väärtusliku raamatukese levitamisele! Rühmade juhid, tellige meilt levitamiseks nimetatud koguteost!

Hoolsamatele rühmadele ja energilisematele üksiknoortele väärtuslikud ergutusauhinnad.

Anname rühmadele ka komisjonimüügiks, kuid sel juhul peab tellimusele alla kirjutama vastutusvõimeline isik ja soovivat, et tellimus kannaks templeijäljendit.

Kes tellimisel raha ette saavad, neile anname levitamise tasuks 20% (müümata eks-id ostame tagasi), komisjonimüügil aga 10%. Saatekulud kannab igal juhul kirjastus.

Rühmadele määratud ergutusauhinna osaliseks võivad saada ainult need üksused, kes on 1. maini s. a. levitanud vähemalt 14 kr. väärtuses. Esimeseks auhinnaks (kõige rohkem levitanud üksusele) on nahkkõites koguteos „K. Päts“, 2. — Kreutzwaldi „Kalevipoeg“, 3. — ajakiri „Kaitse Kodu!“ 1937. aastak, 4. — metallalusel laualipp, 5. — 15 tuntuma avaliku elu tegelase pilti, 6. — 20 ilusamat ülesvõtet Võrumaalt ja 7.—10. auhindadeks on mitmesugust väärtkirjandust.

Üksiknoortest võivad preemia osaliseks tulla need, kes on samaks ajaks levitanud vähemalt viie krooni väärtuses. Esimesele kohale tulnud noorele on määratud preemiaks ajakiri „Vabadussõja Tähistel“ 1937. ak., 2. — ajakiri „Tervis“ 1937. ak., 3. — „Loodusevaatleja“ 1937. ak., 4. — „Arenge“ 1937. ak., 5. „Eesti noorus“ 1937. ak. 6. — „Maanoored“ 1937. ak. ja 7.—10. mitmesugust väärtkirjandust.

Kõikide kohtadele tulnute nimed avaldame maikuu „Kotkas“.

Noored, ootame teie tõhusat kaasabi me armsa kodumaa tutvustamisel!

Haanjas,
6. märts. 1937.

**Haanja Rahvaraamatukogu
Selts „Koit“.
Haanja p.-ag.**

Noorkotkaste erikatseist.

A. Pöder.

Aja jooksul on ilmnenud puudusi Põhimääruste erikatsete osas. Nende kõrvaldamiseks esitan mõningaid ettepanekuid.

Erikatsed on liiga üldiselt sõnastatud, jättes tihti katse sooritaja ja vastuvõtja teadmatusse katse täpsete nõuete kohta. Sellest tingituna nõuab üks kat-

kus, mis lubab vanematekogul talle alluva piirkonna kohta muuta või luua erikatseid. Seda õigust on seni kasutanud väga vähesed.

Täiesti mõttetu on kanda kümne erikatse märgi asemel üht märki, millel on peal arv kümme (10). See arv ei ütle meile veel midagi poisi võimetest ja eri-

Tartu väikesed kodutütred keedukoondusel.

setaja rohkem, teine vähem. Katsetel mõnd asja mitte teades tihti ütlevad poisid, et seda ei nõuta. Nende väärnähutuste ärahoidmiseks tuleks erikatseid pikemalt sõnastada, nõuded võimalikult punktidenäsi esile tuua ja teoreetiliste katsete juures ära märkida kindlasti katse ulatus, näiteks kirjanduse teel. Katsed, kus kindlasti peaks ära tähendatama nende nõuete suurus kirjanduse abil, oleksid järgmised: ajaloolane, kodumaatundja, seadusetundja, pühakirjatundja, täheteadlane, geoloog, zooloog, taimeteadlane, telefonist, telegrafist, aviaator, loomasõber, esmasabi andja jne. Raske on ütelda, kui suured peavad teadmised olema ajaloolase erikatse sooritajal, sest käies täpselt selle katse nõuete järgi, poleks noorkotkaste peres praegu ühtegi selle erikatse sooritajat. Tegelikult kaldutakse teise äärmusse, kuna erikatse sooritamine muudetakse liiga kergeks.

Kaotada tuleks Põhimäärustest mär-

harrastustest. Järgukatse näitab meile poisi arengu taset, näitab tagajärgi, mida poiss on saavutanud töötades noorkotkalisel alal. Erikatsed aga näitavad poisi erilisi andeid, harrastusi ja omadusi. Sooritatud erikatsete järgi teame, mis aladel poiss on asjatundja.

Mida vanemaks poiss saab, seda võimalisemaks ta muutub ikka enam ja enam sooritama erikatseid. Kahekümneaastane noormees võib sooritada peaaegu kõik erikatseid. Kuid siin ilmneb teatav pahe. Kõiki erikatseid ta kindlasti ei oska nõuetele vastavalt. Seda ei saagi nõuda ja sellepärast tuleb lugeda ebanormaalseks, kui poiss on sooritanud enam kui viisteist erikatset. Praegu enamasti õpitakse katse ära, sooritatakse ja unustatakse. Seda ei tohi olla. Erikatse sooritaja peab ka hiljem alati olema katse nõuete kõrgusel. Enamus katseid on küll sellised, et püsivad meeles kauemat aega. Kuid suur hulk on ka niisuguseid, mis

kiiresti ununevad, ja katse sooritatu on sellel alal samasugune võhik nagu teisedki, kes pole seda üldse õppinud. Neist katsetest, mis nõuavad pidevat meelde-tuletamist, mainin tähtsamaid: signalisti, telegrafist, ratsanik, vehkleja, käsitsi võitleja, sekretär jne. Nende erikatsete kohta peaks maksma pandama aegumise määrus. Ütleme kaks aastat pärast erikatse sooritamist kaotab ta maksuvuse. Ta tuleb kas maha kustutada või uuesti sooritada. Sel alal on meil valusad kogemused möödunud aasta suvel peetud võistluslaagrist, kus signaliseerimisvõistlustel malevate parimad ei vastanud signalisti erikatse nõuetele, ometi oli kõigil vastav katse sooritatud. Samuti tuleb elukoha muutmisel uuesti sooritada teejuhi erikatse.

Erikatse ja erikatse vahel tuleb teha vahet. Üks erikatse on rohkem amet, teine pealiskaudne oskus. On erikatseid, milliseid me võtame rühma töökavasse, õpime koos ja sooritame korraga. Teine liik on aga sellised erikatset, mida võib sooritada vaid poiss, kel on selleks eriline anne või kes on sel alal pidevalt töötanud, kellele see on nagu pooleldi ametiks. Nende erikatsete nõudeid tuleb suurendada. Sellistest erikatsetest võiks mainida: autojuht, tegelik põllumees, aednik, mesinik, sepp, müürsepp, räsep, kingsepp, lukksepp, trükiladuja, masinist, meremees, kalamees, kunstnik, muusikamees, luuletaja jne. Poiss, kes on sooritanud seda liiki erikatse, peab teadma rohkem, kui see ehk noorkotkalisest seisukohast vaadates tarvilik on.

Need erikatset tuleks jagada kas kaheks osaks, esimene osa kergem, rohkem poiste omane, teine raskem, ameti sarnane (ka rühmadele vastava eriala harastusega), või jätta hoopis kavast välja. Häda korral pole meil midagi peale hakata poisiga, kes on sooritanud autojuhi erikatse. Lubada seda poissi autot juhtida me ei tohi. Selle erikatse sooritajal peab olema autojuhtimise luba. Kunstniku erikatse on kohane vastava andega poisile, mitte aga igale joonistajale. Poolitamisele tuleks kindlasti esmasabi andja erikatse. Esimene pool käsitleks lihtsaimaid õnnetusjuhtumeid (umbes praeguse kava ulatuses), teine pool aga nõuaks põhjalikumaid teadmisi. Esmasabi andja erikatset sooritatakse meil kõige rohkem, kuid teda ei tunta vajalisel määral. Laagrites on meil vaja suuremate teadmistega poisse sel alal. Kuna meil on kavatsusel vanemad poisid (16—20 aastani) koondada erirühmadesse, siis võiksidki

need raskemad erikatsete osad olla nende eesõigus. Erikatset, kus kindlasti peaks ette nähtama aastate norm, on pühakirjutundja ja laagrikorraldaja. Pole kohane väikesele poisile korraldada laagreid või arutada Jumalast. Lohutuseks võiks neile luua uue erikatse: laagrikskäija.

Erikatsetes, mis muidu poiste sooritavad, on tihti mõningaid nõudeid, mis sinna pörmugi ei sobi. Nõutakse hobuse- rautamist erikatsetes loomasõber ja ratsanik. Milleks peab poiss seda oskama? Pealegi kuna meil praegu on seadus, mis keelab asjatundmatutel hobuste rautamise. Ennemini võiks nõuda, et poiss peab teadma, kuidas näeb välja õieti rautatud kabi, et siis kohe märgates viga lasta see parandada. Signalisti erikatset võiksid semaforitähestikku õppida merirühmad, teistele see pole oluline. Liiga kalliks läheb ka raadioamatööri erikatse sooritamine. Ehitada kolmemalbiline vastuvõtja on poisile majanduslikult raske. Ka laskuri erikatse nõudeid tuleks rohkem kohandada poistele, ta võiks olla mitmes järgus. Poisil, kel puudub ülesvõtteaparaat, on võimatu sooritada zoooloogi erikatset. Ometi teame, et maal on hulk poisse, kes muidu täiesti vastavad katse nõuetele. Tõlgi erikatset tuleb lubada sooritada nii mitu korda, mitut võõrast keelt keegi oskab. Iga keele kohta kanda varrukalt ise märki, ära tähendades vastava riigi lipuga. Erikatset sisaldavad veel külluses sellesarnaseid vigu, mis kõik tuleksid kõrvaldada.

Meil on tekkinud hulk eriharrastustega rühmi. Neile tuleks leida uusi sobivaid erikatseid. Sideala esineb meil erikatsetes võrdlemisi suurel arvul, kuid puuduvad erikatset mere-, ratsa-, patarei-, spordi- jne. rühmadele. Kindlasti tuleb kavasse võtta sportlase erikatse.

Lõpuks mõnda põhimääruste § 218 kohta. Täita selle punkti nõudeid on tülikas ja meil ei peetagi temast kinni. Palju parem on võtta üks eksamineerija, kelle kinnitab vanakotkas kotka ettepanekul. Poiss olles ette valmistunud, võtab kotkalt loa ja läheb katse vastuvõtja juurde. Nii on see toiming palju hõlpsamini teostatav.

KOOLIDE ÕPEJÕUDEDE OSAVÕTU ASJUS NOORTE TÖÖST.

Vastavalt sellekohasele järelepärimusele noorkotkaste ja kodutütarde töö edaspidise korralduse asjus Haridusministeeriumi Noorsoo Osakond teatas, et õpilasringide ja -ühingute ning algkoolide juures asutatavate noorteühingute korral-

Kõik noorte juhid, noorkotkad ja noorhaukad

tellivad endale vajaliku raamatu

„TARKUSI NOORKOTKALE“

sest see on heaks ja aitlikuks sõbraks kõigile, kes töötavad meie suures kotkaperes.

Hinnalt on ta kättesaadav igäühele: vaatamata kogukale kaustale ja pildirohkusele **MAKSAB AINULT 35 SNT.**

Raamat on müügil NK. Sakalamaa maleva staabis Viljandis, Jakobsoni t. 16 ja kõigis malevate staapides.

Tellimus püüdke ära saata võimalikult kohe, sest raamat on trükitud piiratud arvul ja pealegi on juba kogunenud rohkesti tellimusi.

damise määrusega (RT 4 — 37) ei ole tahetud koolide juures tegutsenud noorkotkaste ja kodutütarde tegevust kuidagi pidurdada sellega, et säärase üksuse vanem peab edaspidi tingimata kuuluma kooli õpetajaskonda. Need üksused võivad vastava õppejõu puudusel või muul põhjusel tegutseda endiselt edasi, s. o. kasutada Noorsoo organiseerimise seaduse § 26 alusel kooliruumi ja koolijuhataja nõusolekul ka muid abinõusid. Määruse §-is 3 on loetletud noorkotkaste ja kodutütarde üksused selleks, et rõhutada just nende organisatsioonide tähtsust ja vajalikkust koolile ning et töö neis organisatsioonides loetakse sama tähtsaks kui koolide õppe- ja kasvatustöö (määruse § 4). Loomulik on, kui nende organisatsioonide töö loetakse koolide õppe- ja kasvatustöö osaks ja selle töö täienduseks ning jätkamiseks, et siis peaks ka koolide õppejõud nende organisatsioonide üksuste juhtimisest ja tööst täie innuga osa võtma õppenõukogu reguleerimisel. Kui koolil ei ole võimalik vastavaid õppejõude nende organisatsioonide tööle rakendada, siis on ikkagi kooli mure, et see noorte kasvatustöö kooli juures teostamist leiaks, mõistagi siis õpetajaskonda mittekuuluvate, ent kasvatustööle kohaste isikute poolt.

Noorte kotkaste ja kodutütarde uute üksuste loomine koolide juures toimuks kooli ja organisatsiooni kokkuleppel ükskõik kumma algatusel, nagu ette näe!) õpilaste, nende organ. ja noorte ühingute teistest organisatsioonidest osavõtmise määruse § 3. Sama määruse § 1 järgi võivad aga õpilased koolijuhataja loal

osa võtta noorkotkaste ja kodutütarde organisatsioonist täiesti olenemata sellest, kus selle organisatsiooni üksus asub või kes seda juhib.

JUHTIDE ÕPPEPÄEV NK. NARVA MALEVAS.

Narva Maleva staap korraldas 25. veebruaril k. a. Narvas 1. Maleva juhtide õppepäeva. Õppepäevast võttis osa 91 nooremat ja vanemat juhti. Juhtidepäev lõppes piduliku lõpptseremooniaga.

Vabariigi aastapäeva pühitsesid linna- rühmad ühise piduliku koondusega 24. veebruaril KL. õpperuumis. Huvitava jutu vabadussõja-aegsete noorte elust ja kavatsustest kõneles noortele maleva plk. aj. k. t. N. Malts. Koondust süstasid mitmesugused noorte ettekanded, ühislaulud, hüüded ning võistlusmängud.

Üksteisega tutvumiseks korraldasid veebruarikuu algul Narva Maleva Kullirühm ja Kreenholmi rühm ühiskoonduse.

Lugege

„*Kaitse Kodu!*“

NOORKOTKASTE ÜKSUSTE REGISTREERIMISE ASJUS.

KL. Peastaabilt noortemalevatele saabunud hiljutises ringkirjas teatatakse, et „Noorsoo organiseerimise seaduse § is 20 ettenähtud noorsoo-organisatsioonide registreerimise korra“ (RT 5 — 1937) ja sellele järgnenud Haridusministeeriumi Noorsoo Osakonna ringkirja nr. 6201 (Haridusmin. Teataja nr. 3 — 1937) põhjal vajalikud sammud Noorte Kotkaste ja Kodutütarde organisatsioonide Noorsoo-organisatsioonide registrisse kandmiseks on juba Peastaabi poolt tehtud. Seega ei ole malevatel, ringkondadel, nende organitel ja allüksustel (malev-kondadel, rühmadel) praegu kohustusi selle korralduse täitmiseks.

Juhul, kui eelnimetatud üksuste Noorsoo-organisatsioonide registrisse kandmine noorte-organisatsioonidele ja nende organitele ning allüksustele ei peaks kõiki seadustes ja määrustes ettenähtud soodustusi võimaldama või kui soodustuste saamisel tekib raskusi, tuleb sellest KL. Peastaabile teatada.

Eelnimetatud Noorte Kotkaste ja Kodutütarde Noorsoo-organisatsioonide registrisse kandmiseks astutud sammud ei põhjusta aga keeldumist noorte kotkaste-haugaste ja kodutütarde rühmade kohta Haridusministeeriumi poolt koolide kaudu nõutavate andmete andmiseks, sest neid andmeid nõutakse ülevaate (statistika) saamise otstarbel.

NARVAS ASUTATI NARVA NOORTE KOTKASTE JA KODUTÜTARDE SÕPRADE SELTS.

8. märtsil k. a. toimus Narvas Narva Noorte Kotkaste ja Kodutütarde Sõprade Seltsi asutamiskoosolek. Juhatusse valiti: linnapea hr. J. Lust, kolonel V. Koern, kol. A. Selvet, kol. E. Toffer, pr. E. Joosep, pr. A. Puusepp. Juhatusse asemikku-

deks jäid: maksuinspektor hr. L. Malts ja Narva Ühispanga juhataja hr. E. Selberg. Peale valitute kuuluvad veel juhatusse: KL. Maleva pealik, NKK. ringk. esinaine, NK. Maleva vanem ja KT. ringk. vanem.

Revisjonikomisjoni valiti: rahukohunik Kallismaa, kv.-ametnik P. Verev, vangimaja direktor Haljaspõld.

KILDE PÄRNU MALEVA TEGEVUSEST.

Vabariigi 19. aastapäeva pühitsemine Pärnu malevas toimus 25. veebruaril maleva koondusena. Aastapäevakohase kõnega esines maleva abivanem Jüri Kalmaru. Koos oli poisse üle 200.

Tänavuaastane Vabadusväljaku kaunistamine lebas noorte kotkaste õlgadel, kes sellega ka hästi toime tulid. Kogu Vabadusväljak oli tulemeres 23. ja 24. veebruari õhtul, sest, nagu teada, kuulutati Pärnus välja vabariik juba 23. veebruaril 1918. aastal. Poisid olid väga huvitatud tööst.

ALGAJAKAARDID VALMISID TRÜKIS.

Möödunud nädalal valmisid trükis ja saadeti malevatesse laiali algajakaardid, milliseid maleva staap annab rühmadele välja otseselt vanakotka nõudmisel. Algajakaartide väljaandmise kohta tuleb rühmades pidada sellekohast registrit, kuhu märgitakse, missuguse numbril all algajakaart kellele ja millal antud. Rühmast (teise üle minnes) või organisatsioonist lahkudes on kohustatud lahkuja noorandma tagasi algajakaardi. Samuti tuleb kaart nõuda tagasi, kui noorele antakse peale töötuse andmist (lähemas tulevikus trükitav) noorkotka-tunnistus. Kuni nende trükkimiseni täidab ajutiselt algajakaart ka tunnistuse aset, milleks kaardi on nähtud ette võimalus märkida ka pesakotka katse sooritamine.

Väljaandja: NK. Peastaap. Vastutav toimetaja: G. Reial.

Toimetuse nõukoju: kol.-lt. P. Asmus, prof. E. Ein, rektor J. Köpp, koolinõunik J. Lang, dir. V. Neggo, prof. A. Piip ja kol. A. Traksmaa.

Toimetuse: H. Treial (peatoimetaja), noortemagistrid V. Hiir (tegevtoimetaja), R. Lahi, K. Liping, A. Ohaka ja E. Tarn.

Toimetuse-talitus: Tartus, Võidu 10, tuba 16, tel. 17-44.

Tellimishind: aastas kr. 1.50, 6 k. — kr. 0.80, 3 k. — kr. 0.40. Üksiknumber 15 senti.

Ajakiri ilmub 12 korda aastas.